

Dlaczego i jak mam komukolwiek opowiadać o Jezusie?

Wątki:

Poznanie i naśladowanie Jezusa Chrystusa obecnego w Piśmie Świętym (1)
Zaangażowanie społeczne i wolontariackie (5)
Budowanie relacji z innymi (6)

Cel:

Przygotować świadectwo swojej wiary (spotkanie 1). Wygłosić świadectwo wiary (spotkanie 2).

Dynamika:

Spotkanie w sali, czytanie i analiza fragmentu Pisma Świętego, luźna rozmowa o doświadczeniu wiary, przedstawienie cech dobrego świadectwa, odgrywanie scenek dawania świadectw. Uwaga! To spotkanie skła się z dwóch części i należałoby ten temat zrealizować na dwóch oddzielnych spotkaniach.

Materiały:

Pismo Święte; sól, talerzyk.

Spotkanie 1

1'

Modlitwa

Spontaniczna modlitwa dziękczynna za doświadczenie wiary w naszym życiu. Powinna być prowadzona przez animatora, ale mogą się do niej włączać wszyscy chętni uczestnicy.

10'

Rozmowa i dzielenie się

Po modlitwie spotkanie rozpoczyna się od luźnej **rozmowy i refleksji na temat obecności i działania Jezusa w naszych życiach** - celem jest zachęcenie uczestników do dzielenia się swoim świadectwem wiary.

Naturalną konsekwencją poznania Jezusa jest zaproszenie do dzielenia się Dobrą Nowiną. Jest życie wieczne, nadzieja, miłość.

Animator zadaje pytania zachęcające uczestników do otwarcia się na temat doświadczenia obecności i działania Jezusa w życiu. Może wykorzystać poniższe pytania, by zachęcić do refleksji:

Jak spotkaliście Jezusa w życiu?

Czy Jezus sprawia, że Wasze życie jest lepsze?

Czy Chrystus nadaje sens Waszemu życiu?

Czy dzięki Niemu się rozwijacie?

W jaki sposób się rozwijacie dzięki Niemu?

Czy spotkanie z Nim przemieniło Wasze życie?

Czy doświadczyliście jakiegoś uzdrowienia, łaski przebaczenia?

10'

Sól

W czasach Jezusa sól nie tylko była przyprawą. Sól była wykorzystywana do konserwowania pokarmów. Dlatego była taka cenna.

Z pewnością znamy, a być może zwiedzaliśmy słynne kopalnie soli w Wieliczce czy w Bochni.

Jeżeli ktoś z uczestników zna te miejsca, można zachęcić, by o nich opowiedział.

Józef Kalasancjusz urodził się w Peralta de la Sal w Hiszpanii. Druga część nazwy jego rodzinnej miejscowości związana jest z solą. Do wioski do dzisiaj spływają potoki z zasoloną wodą, które rozlane do salin (przypominających szachownicę basenów) już w czasach Kalasancjusza, w XVI w. dawały możliwość produkcji soli.

Animator puszcza w obieg **talerzyk z solą**, aby każdy uczestnik mógł posmakować soli.

W tym czasie chętna osoba czyta fragment z Ewangelii – **Mt 5, 13-16**

Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

Pytania pomocnicze do refleksji nad Mt 5, 13-16:

Który fragment lub słowo do Ciebie przemówiło?

Co w tym fragmencie poruszyło Twoje serce?

O co chodzi z solą? Jakie jest przesłanie tego porównania?

O co chodzi ze świecznikiem? Jakie jest przesłanie tego porównania?

Czym jest świadectwo wiary?

Po co dawać świadectwo?

Kim jest świadek wiary?

Jak sól i świecznik odnoszą się do bycia świadkiem wiary?

5'

Świadectwo

Animator przedstawia **kilka porad w mówieniu świadectwa**.

Jako wierzący jesteśmy powołani do świadczenia o Bogu.

Celem świadectwa jest uwielbienie Boga, podzielenie się naszą radością wiary z kimś innym. Możemy być narzędziem w rękach Pana Boga, by inni też mieli szansę na zbawienie.

O czym ma być świadectwo? Można mówić o swojej lub czyjejś historii, jak Pan Bóg miał na nią wpływ, można skomentować jakiś fragment Ewangelii, który miał zasadnicze znaczenie w naszym życiu. Świadectwo nie musi być spektakularne! Dobrym świadectwem jest także np. opowiadanie o tym, jak Jezus pomaga nam w codzienności czy w podejmowaniu wyborów, jak odpowiedział na moją modlitwę, jak kształtuje się moja wiara.

Bądź sobą. Powiedz, co porusza Twoje serce.

Warto pamiętać o kilku zasadach dobrego świadectwa.

(Animator może od siebie rozwinąć każdy z punktów):

Jak mówić:

Koncentrujemy się na Jezusie, a nie na sobie.
 Opowiadamy radośnie, interesująco, dynamicznie.
 Opowiadamy krótko, bez zbędnych szczegółów,
 realnie i bez przesady.
 Dostosowujemy świadectwo do odbiorców.

Jak NIE mówić:

Nie wywieramy presji.
 Nie prowadzimy wykładu/kazania.
 Nie moralizujemy.
 Nie krytykujemy, nie oceniamy innych.

15'

Teatr, ćwiczenie, dyskusja

Animator zachęca uczestników do opowiedzenia świadectw na potrzeby eksperymentowania ze sposobem ich mówienia. Uczestnicy mogą mówić świadectwa swoje lub świadectwa innych osób, jakie kiedyś usłyszeli.

Zachęcamy uczestników do eksperymentowania ze sposobem mówienia świadectwa, np.:

Powiedz to samo świadectwo, raz wesoło, raz smutno.
Powiedz świadectwo wywierając presję i bez presji.
Powiedz świadectwo skupiając się na sobie, a potem na Jezusie.

Po każdym świadectwie następuje dyskusja, np.:

Jak odebraliście świadectwo, gdy przedstawiane było w sposób wesoły, a jak gdy w sposób smutny; wywierając presję i bez presji?
Czy miło Wam było słuchać tego świadectwa?
Co zapamiętaliście z tego świadectwa?
Co Was zainteresowało w tym świadectwie?

5'

Moje świadectwo

Animator mówi o swoim **doświadczeniu dawania świadectwa**.

1'

Zadanie na kolejne spotkanie

Na następnym spotkaniu uczestnicy będą dzielili się swoimi świadectwami wiary. Animator prosi uczestników o przygotowanie swoich świadectw na następne spotkanie.

1'

Modlitwa na zakończenie

Spontaniczna modlitwa z prośbą o natchnienie w przygotowaniu świadectw na następne spotkanie.

UWAGA!

Kolejne spotkanie będzie dotyczyło tego samego tematu. Zakłada ono minimalne przygotowanie świadectw przez uczestników – animator musi o to wyraźnie poprosić. Jeżeli animator wraz z moderatorem uzna, że grupa nie jest jeszcze na tyle przygotowana i dojrzała, można przejść do kolejnego tematu (konspektu).

Spotkanie 2

2'

Nawiązanie do poprzedniego spotkania

Wypada nawiązać do poprzedniego spotkania. Można zapytać, co uczestnicy najbardziej zapamiętali (treść, symbol).

10'

Wprowadzenie

Dzisiaj będziemy mówili nasze świadectwa wiary. Zanim zaczniemy, zastanówmy się, co zrobić, jeśli ktoś nie chce słuchać naszego świadectwa, odrzuca nas, wyśmiewa? Warto zastanowić się nad swoim świadectwem i okolicznościami każdej sytuacji, ale czasem ludzie po prostu nie chcą słuchać. Sam Jezus mówi, co zrobić w sytuacji odrzucenia głosicieli Dobrej Nowiny. Ten fragment to nasza tarcza przeciwko odrzuceniu naszego świadectwa.

Chętna osoba czyta fragment z Ewangelii – **Mk 6, 7-13**:

Przywołał Dwunastu i zaczął wysyłać ich po dwóch, dając im władzę nad duchami nieczystymi. Zachęcił ich, by niczego poza samą laską nie brali na drogę: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy w pasie. "Założcie tylko sandały. I nie wdziejajcie dwóch sukien". Mówił im jeszcze: "Gdy wejdziecie do jakiegoś domu, tam się zatrzymujcie, aż odejdziecie stamtąd. **Jeśli jakieś miejsce nie przyjmie was ani nie będą chcieli was słuchać, odchodząc stamtąd, strząśnijcie proch ze swoich stóp jako świadectwo przeciw nim**". Poszli i wzywali do nawrócenia. Usuwali też wielu demonów i namaszczeni oliwą wielu chorych i przywracali im zdrowie.

Omówienie fragmentu Mk 6, 7-13. Pytania pomocnicze:

Który fragment lub słowo do Ciebie przemówiło?

Co w tym fragmencie poruszyło Twoje serce?

Dlaczego Jezus chciał, aby Apostołowie wyruszyli i wzywali do nawrócenia?

Co oznacza gest strząśnięcia prochu ze stóp?

Jezus powiedział, aby Apostołowie nie brali praktycznie nic na drogę: ani jedzenia, ani torby, ani pieniędzy, jedynie sandały i laskę. Czemu służyło to polecenie?

Bóg zadba o nas, obdarzy nas wszelką łaską i pomocą jakiej będziemy potrzebowali.

1'

Modlitwa

Przed mówieniem świadectw – **spontaniczna modlitwa do Ducha Świętego**: o natchnienie, odwagę...

30'

Czas świadectw

Animator zaznacza poufność dzisiejszego spotkania: *Świadectwa wygłoszone dzisiaj zostaną w naszym gronie. Są to świadectwa do nas, dla nas.*

Animator prosi chętnych o przedstawienie swojego świadectwa. Dla rozgrzania atmosfery sam powinien opowiedzieć swoje świadectwo.

Porady dla animatora

- Opowiedzenie świadectwa wymaga odwagi - dobrze, gdy animator wykaże się cierpliwością oczekując wypowiedzi kolejnych chętnych.
- Jeśli chętnych będzie mało, to animator może podzielić uczestników na mniejsze grupy - w mniejszym gronie może być łatwiej się wypowiedzieć.
- Każdy ma tyle czasu, ile potrzebuje. Nie ucinamy, pozwalamy się wypowiedzieć. Nie chcemy, aby ktoś się zraził.
- Warto docenić każde świadectwo, np. brawami, aby podziękować mówiącemu oraz zachęcić kolejne osoby.

5'**Modlitwa**

Spontaniczna modlitwa dziękczynna: podziękowanie za odwagę, za otwarcie, za usłyszane świadectwa, za osoby które wypowiedziały świadectwa oraz za osoby, które nie mówiły świadectw, ale nam towarzyszyły i nas wysłuchały.

Spontaniczna modlitwa błagalna: prośba o odwagę i natchnienie w głoszeniu świadectwa poza naszym gronem, o nakłonienie serc do słuchania.